

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, νυν άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/115/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, κατά το οποίο τουλάχιστον οι δημιουργοί λαμβάνουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό, αντιτίθεται στη θέσπιση εθνικής διατάξεως η οποία καθορίζει ως αμοιβή ένα κατ' αποκοπήν ποσό 1 ευρώ ετησίως για τους ενήλικες και 0,50 ευρώ ετησίως για τους ανήλικους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 346, σ. 61.

⁽²⁾ ΕΕ L 376, σ. 28.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 4 Ιουνίου 2010 — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Υπόθεση C-280/10)

(2010/C 234/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

Καθής: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δικαιούται η ένωση προσώπων των μελλοντικών εταιρών, η οποία προβαίνει σε δαπάνες για επενδύσεις προ της τυπικής εγγραφής της εταιρείας ως εμπορικής εταιρείας και της φορολογικής καταχωρίσεώς της για τους σκοπούς του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατόπιν της εγγραφής και φορολογικής καταχωρίσεώς της, δυνάμει του άρθρου 9 καθώς και των άρθρων 168 και 169 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11ης Δεκεμβρίου 2006, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε), να εκπίπτει από τον οφειλόμενο φόρο τα ποσά που καταβλήθηκαν ως δαπάνες για επενδύσεις που αφορούν υποκείμενη στον φόρο δραστηριότητά της⁽¹⁾;
- 2) Αποκλείει τιμολόγιο για πραγματοποιηθείσες δαπάνες σχετικές με επενδύσεις, το οποίο εκδόθηκε στο όνομα των εταιρών και όχι της εταιρείας, την έκπτωση του φόρου για πραγματοποιηθείσες δαπάνες σχετικές με επενδύσεις υπό την έννοια του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουνίου 2010 η PepsiCo, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 18 Μαρτίου 2010, στην υπόθεση T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), PepsiCo, Inc.

(Υπόθεση C-281/10 P)

(2010/C 234/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PepsiCo, Inc. (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, A. Castán Pérez-Gómez, abogados, V. von Bomhard, Rechtsanwältin)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Grupo Promer Mon Graphic SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 18 Μαρτίου 2010, επί της υποθέσεως T-9/07·

— να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, απορρίπτοντας το αίτημα που υποβλήθηκε πρωτοδίκως ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και

— να καταδικάσει την πρωτοδίκως προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίτουσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου⁽¹⁾, καθόσον:

- α) δεν έλαβε υπόψη τους περιορισμούς στους οποίους υπέκειτο ο δημιουργός κατά την εκπόνηση του προσβαλλόμενου σχεδίου·
- β) ερμήνευσε πεπλανημένα την έννοια του «ενημερωμένου χρήστη» και τον βαθμό προσοχής που πρέπει να επιδειξει·
- γ) εφήρμοσε εσφαλμένα κριτήρια κατά την εξέταση του ζητήματος της «διαφορετικής συνολικής εντύπωσης»·
- δ) προέβη σε σύγκριση μεταξύ των σχεδίων βάσει των προϊόντων που διαλαμβάνονται στη δικογραφία και όχι βάσει των σχεδίων όπως έχουν καταχωρισθεί·
- ε) στήριξε τη σύγκριση σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ L 3, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 7 Ιουνίου 2010
— **Maribel Dominguez κατά Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre**

(Υπόθεση C-282/10)

(2010/C 234/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίτουσα: Maribel Dominguez

Αναιρεσίβλητοι: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾ να δοθεί η ερμηνεία ότι αυτό αποκλείει εθνικές διατάξεις ή πρακτικές οι οποίες εξαρτούν το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών από τη συμπλήρωση ελάχιστου χρόνου πραγματικής εργασίας δέκα ημερών (ή ενός μηνός) κατά την περίοδο αναφοράς;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιβάλλει το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, το οποίο δημιουργεί ιδιαίτερη υποχρέωση για τον εργοδότη, καθόσον αναγνωρίζει δικαίωμα άδειας μετ' αποδοχών υπέρ του εργαζομένου που απουσιάζει για λόγους υγείας επί διάστημα ίσο ή μεγαλύτερο του έτους, στον επιληφθέντα διαφοράς μεταξύ ιδιωτών εθνικό δικαστή την υποχρέωση να μην εφαρμόσει την αντίθετη εθνική διάταξη η οποία εξαρτά τη θεμελίωση δικαιώματος ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών από τη συμπλήρωση ελάχιστου χρόνου πραγματικής εργασίας δέκα ημερών;
- 3) Καθόσον το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ δεν διακρίνει μεταξύ των εργαζομένων με κριτήριο τον λόγο της απουσίας τους από την εργασία κατά την περίοδο αναφοράς (ατύχημα κατά τη διάρκεια της εργασίας, επαγγελματική νόσος, ατύχημα κατά τη μετάβαση από την κατοικία στον χώρο εργασίας και αντιστρόφως ή μη επαγγελματική νόσος), δικαιούνται οι εργαζόμενοι, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, άδεια μετ' αποδοχών ίσης διάρκειας, ανεξαρτήτως της αιτίας στην οποία οφείλεται η απουσία τους για λόγους υγείας, ή πρέπει να δοθεί στην εν λόγω διάταξη η ερμηνεία ότι αυτή δεν αποκλείει τη δυνατότητα διαφοροποιήσεως της διάρκειας της άδειας μετ' αποδοχών, με κριτήριο την αιτία της απουσίας του εργαζομένου, καθόσον η εθνική νομοθεσία προβλέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, ετήσια άδεια μετ' αποδοχών διάρκειας μεγαλύτερης της ελάχιστης διάρκειας των τεσσάρων εβδομάδων που προβλέπεται από την οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).